

denne Brændselshjælp, og naar den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at jeg med sædvanlig Flothed og Rundhaandethed havde forhøjet Beløbet til 75 Kr., medens Kommunerne tidligere klarede sig med mindre — Ministeren nævnte Tallet 48 Kr. for Københavns Kommunes Vedkommende — vil jeg sige til den højtærede Minister, at der er dog Forskel paa det Forhold, at man har at gøre med den gamle Alderdomsunderstøttelseslov, hvorefter Kommunalbestyrelserne i Forvejen har skønnet, at de gamle har tilstrækkeligt og paa Grundlag deraf giver dem lige nøjagtigt det, de i Øjeblikket kan købe Brændsel for, og det Forhold, at man, naar man indfører det som en fast Hjælp i Loven, regner med Lovens lave Takster. Der er jo ikke her Tale om, at Kommunalbestyrelserne har skønnet, at de gamle har tilstrækkeligt, men der er Tale om en Lov med forholdsvis lave Takster, og under Hensyn dertil er det, at vort Brændselsbeløb er sat saa højt, som det er. Det gør unægtelig en Forskel.

Ministeren sagde, at Forhøjelsen af Taksterne efter Departementets Opgivelse vil medføre en Bekostning af 11½ Mill. Kr. Jeg maa her gøre det samme Synspunkt gældende, at Svaret afhænger af, hvad man spørger om. Jeg har udregnet Taksterne i vort Lovforslag og den Bekostning, de vilde medføre, paa Grundlag af Ministerens Forslag; men Ministeren har ikke spurgt Departementet paa Grundlag af sit Forslag, men paa Grundlag af den nuværende Lovs Takster, og saa kan man ikke bruge det som Sammenligningstal. Jeg har udtrykkelig sagt, at Tallene vil blive noget højere, hvis man regner paa Grundlag af den nuværende Lovs Takster. Jeg har beregnet det paa Grundlag af Ministerens Forslag, fordi jeg syntes, det var et ganske udmærket Forslag, Ministeren stillede den Gang.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at han følte sig overbevist om, at ikke ret mange Kommuner vilde have benyttet den højeste Skala. Derom ved Ministeren intet som helst; jeg er overbevist om, at i alt Fald Bykommunerne vilde have gjort det, og det forandrer straks Forholdet, og ligeledes; at mangfoldige af Landkommunerne vilde have benyttet om ikke den højeste saa den næsthøjeste Skala, i alt Fald et langt større Antal end dem, som vilde have benyttet den laveste Skala, og ogsaa det forrykker Forholdet.

Endvidere sagde den højtærede Minister, at Forslaget om de 25 pCt. til samtlige

Personer vilde betyde 7½ Mill. Kr. Her kommer vi igen til det Forhold, at der spørges om noget andet end det, der skal spørges om. Vort Lovforslag lyder udtrykkelig paa, at i Loven fastsættes dette Tillæg saaledes, som Ministeren har fortolket det, og det vil jo slet ikke sige, at alle Personer skal have det, det staar der intet som helst om i Lovforslaget. Vi har bibeholdt den Form, Ministeren har givet det: at dette Tillæg skal gives under ganske særlige Forhold, altsaa hvis en enligstillet Person kan henvise til særlige Forhold. Hvad Mening er der saa i at spørge Statistisk Departement om, hvad Bekostningen vil blive, naar alle skal have et 25 pCt.s Tillæg. Paa den Maade kommer man let op paa et Beløb af 7½ Mill. Kr., det kunde jeg ogsaa regne ud, hvis jeg vilde tage det samlede Beløb, som Aldersrenten koster, og sige: Af enligstillede Personer er der 60 000, hvor mange Penge vil 25 pCt. af deres Understøttelse udgøre? Men det er jo slet ikke det, der er Tale om i Øjeblikket.

Saa siger den højtærede Minister, at 10 pCt.s Tillæget vil andrage 4 Mill. Kr.; jeg havde udregnet det til noget lignende, op derimod stillede jeg Forskelshjælpen, som af Ministerens Embedsmænd tidligere er udregnet til at udgøre 4—5 Mill. Kr.

De høje Tal, som Ministeren ifølge forkerte Forespørgsler, for at bruge et meget mildt Udtryk, kommer til, kan man ikke præsentere for Befolkningen, det vilde være at putte den Blaar i Øjnene. Jeg maa holde mig til, hvad Ministeren udtalte, da han i sin Tid forelagde sit Forslag, da udtalte Ministeren i Bemærkningerne: „Det er i øvrigt ikke muligt med fuldkommen Sikkerhed at opgøre de Merudgifter, som i Forhold til den nugældende Alderdomsunderstøttelseslov vil blive paaført Stat og Kommune ved Gennemførelsen af nærværende Lovforslag“. Det er jo netop det, der er Forholdet, der gør sig saa mange Betragtninger gældende, som hviler paa Skøn, at det er umuligt selv for et nok saa regnskabskyndigt Bureau at opgøre Bekostningen.

Jeg har imidlertid langt fra tabt Modet, jeg kender Ministerens Fremgangsmaade, naar der er Tale om Aldersrenteforslag, og jeg føler mig overbevist om, at Ministeren og jeg nok, inden denne Samling slutter, kommer overens, om ikke angaaende hele Forslaget, saa angaaende en Del af det.

Indenrigsministeren (Kragh): For saa vidt der i det ærede Medlems Udtalelser kunde ligge nogen som helst Antyd-